

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Kovátsits László Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kovátsits László ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Bodolai László ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe.) I. rendű és az II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe.) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. április 29. napján kelt 19.P.20.937/2015/7. számú ítélete ellen a felperes részéről 9., az alperes részéről 8. és 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és elsőfokú bíróság által elrendelt helyreigazító közleményben harmadikként meghatározott valótlan állítás helyett az I. rendű alperest az alábbi helyreigazítás közzétételére kötelezi:

„Valótlanul híreszteltük, hogy ... az egyetem alapvető ügyeit sem ismerte, és valótlanul állítottuk azt is, hogy a gazdasági nehézségek kezeléséről kérdezve javaslata az volt, hogy elbocsátásokba kezdene.”

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest és a II. rendű alperest, hogy személyenként fizessenek meg a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (Negyvennyolcezer) - 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ezt meghaladó fellebbezési költségeiket a peres felek maguk kötelesek viselni

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az I. rendű alperest, hogy az ... internetes portálon a jelen ítélet jogerőre emelkedésétől számított 5 napon belül az eredeti tartalom közzétételével azonos helyen és közvetlenül a sérelmezett cikk címe alatt, az eredeti tartalommal azonos betűméretben és megjelenéssel, a cikk elérhetőségéig, de legalább 30 napig tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt: „Helyreigazítás: A ... napján közzétett, „...” című írásunkban felperes neve személyével kapcsolatosan valótlanul állítottuk, hogy soha nem dolgozott az oktatásban. A valóság ezzel szemben az, hogy 2007 és 2010 között a ... Egyetem Gazdasági Jogi és Közigazgatási Tanszékén

volt oktató.

Valótlanul állítottuk, hogy a ... elnöki kabinetjében egy évtizedig dolgozott és volt a ... jegyzője is. A valóság ezzel szemben az, hogy 2002-2003-ban a ...nál, 2007-2008-ban a ... Elnöki Irodáján dolgozott, míg a ...nál 2008 és 2010 között kabinetfőnöki, 2010-2011 években pedig aljegyzői tisztséget töltött be.

Valótlanul állítottuk, hogy az eseményen részt vevő diákok és tanárok szerint a kancellárjelölt inkompetenciájáról tett tanúbizonyságot az egyetem ügyeit illetően és hogy a lapunknak azt mesélték volna, hogy ... az egyetem alapvető ügyeit sem ismerte, pedig ezekről a honlapon is találhatóak nyilvános információk. Valótlanul állítottuk azt is, hogy a gazdasági nehézségek kezeléséről kérdezve javaslata az volt, hogy elbocsátásokba kezdene."

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét ezt meghaladóan elutasította.

Azt állapította meg, hogy a peres felek felmerült költségeit maguk viseljék.

Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Állam javára, külön felhívásra, 18.000 (tizennyolcezer) forint állam által előlegezett eljárási illetéket.

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a Magyar Állam javára, külön felhívásra, 18.000 (tizennyolcezer) forint állam által előlegezett eljárási illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette az Alaptörvény IX. cikk (1)-(3) bekezdéseit, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. § (1)-(3) bekezdése, 10. §, 12. § (1), (2) bekezdései, Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 342. § (1)-(2) bekezdése, 343. § (1) bekezdése, 343. § (3) bekezdése, a Legfelsőbb Bíróság PK 12, 13, 14, 15. számú állásfoglalásait.

Az elsőfokú bíróság azon közlésekkel kapcsolatosan, miszerint a felperes nem tevékenykedett az oktatásban és járatlan a művészet területén is, úgy foglalt állást, hogy az oktatási tevékenység tekintetében az alperes a tárgyalás során a felperesi keresetet ebben a részben elismerte, ezért e vonatkozásban helyreigazítást rendelt el.

Egyetértett az I. rendű alperes azon hivatkozásával, hogy a művészeti területen való járatlanság újságírói vélemény, mely kizárólag különböző szempontú mérlegelés alapján kialakítható értékelés, ezért sajtó-helyreigazítást nem rendelt el.

Felperesnek a ... elnöki kabinetjében való tevékenysége, illetőleg a megyei önkormányzati jegyzőség vonatkozásában azt állapította meg, hogy a valóságban két éves időtartamnak egy évtizedre növelése nem minősíthető lényegtelen tévedésnek figyelemmel az alperesi közlés üzenetére is. A felperes a közölt adatokkal szemben csak két évet töltött a ... frakcióirodájában jogászként, további két évet a ... elnöki irodájában irodavezetőként. Valótlan volt az az állítás is, hogy a felperes jegyzői tisztséget töltött be a ...nál, hiszen valójában kabinetfőnök, majd aljegyző volt.

A gazdasági területen szerzett gyakorlat, a ...-ben és a párt által vezetett önkormányzatokban szerzett tapasztalatok tekintetében arra az álláspontra helyezkedett, hogy a közlés első eleme véleményt és értékítéletet tartalmaz, mivel a szakmai gyakorlat meglétére, vagy hiányára vonatkozó közlés a vélemény kategóriájába esik.

Az a közlés, hogy a felperes munkatapasztalatot a ...-ben és a párt által vezetett önkormányzatokban szerzett, a felperes önéletrajzából levont értékelés. Erre tekintettel ezen közlésekkel kapcsolatosan

sem rendelt el sajtó-helyreigazítást.

A közbeszerzésben való részvétellel összefüggésben azt emelte ki, hogy a rendelkezésre álló dokumentumokból az következtethető, hogy a felperest jelölték meg projektvezetőként abban a pályázatban, amit a ... nyújtott be a ... közbeszerzési pályázatára. Ez pedig megalapozza azt a közlést, mely szerint a felperes részt vett a közbeszerzésben.

Véleménynek minősítette azt a nyilatkozatrészt, hogy a közbeszerzés eleve rájuk volt kiírva.

Az a közlés, hogy 10.000.000 forintért kellett volna elvégezni az átvilágítást lényegtelen mértékben téves, mivel nem a kiírás, hanem a képviselő testületi döntésnek volt része ez a számadat. Ilyen összefüggésben pedig a közlés esetében szükségtelen a helyreigazítás.

Az alperesi írásnak azon része, mely szerint az üzletkötésre azért nem került sor, mert azt az ellenzéki tiltakozás miatt nem szavazták meg, nem tartalmaz valótlanságot. Ez a megfogalmazás lényegét tekintve helytálló, mivel arról tájékoztatja az olvasókat, hogy már az előterjesztett határozati javaslatot a valóságban visszavonta a polgármester, tehát a megszavazására nem került sor.

Azon közlés tekintetében, hogy a meghallgatásán a felperes, mint kancellárjelölt inkompetenciájáról tett tanúbizonyságot, úgy foglalt állást, hogy alperesi védekezéssel ellentétben közlésrész nem véleménynyilvánító jellegű, és az alperesnek állt érdekében a nyilatkozatrész valóságának igazolása. Az alperes a meghallgatásról készült felvétel beszerzésére való indítványát elkésztetten terjesztette elő, ezért azt a bíróság elutasította. A bizonyítatlanság következményeit pedig az alperesre hárította. Ilyen körülmények között arra következtetett, hogy ez a médiatartalom nem igazolt tartalmú híresztelés és ezért helyreigazításra kötelezte az alperest.

Felperesek képesítés nélkülként való megjelölése a helyes értelmezés szerint azt jelenti, hogy a cikk szerzője szerint a kancellári tisztség betöltéséhez feltétlenül szükséges könyvvizsgálói, vagy mérlegképes könyvelői képesítés, de a felperes ezzel nem rendelkezik. Ehhez képest nem okszerűtlen és nem valótlan tartalmú az a közlés, hogy a felperes képesítés nélküli lenne, ezért e tekintetben helyreigazítást nem rendelt el.

Szükségtelennek tartotta a helyreigazító szövegben annak szerepeltetését, hogy a felperes a pályázati feltételeknek teljes mértékben megfelelt, mivel a bíróság ezt nem értékelheti.

Az elsőfokú bíróság a perköltség viseléséről a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes és az I. és II. rendű alperesek nyújtottak be fellebbezést.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és a keresete szerinti döntés meghozatalát kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg azt, hogy a „gazdasági területen nincs gyakorlata” közlés véleménynyilvánítás. A mondat szerkesztésből sem tűnik ki, hogy az alperes ezt véleményként tette közzé. Az önéletrajzából is kiderül, hogy önkormányzati tulajdonú vagyron kezelése is a feladatkörébe tartozott. Egy gyakorlat megléte alapvetően objektív, kézzelfogható kategória. Helytelen volt továbbá értékelésnek minősíteni azta közlést, mely szerint munkatapasztalatot egy politikai pártban, illetve az ez általa vezetett önkormányzatban szerzett. Ezt csak úgy lehet értelmezni, hogy csak ezekben a munkakörökben szerzett tapasztalatokat, holott megelőzően tevékenykedett az ügyészségnél, minisztériumban, egyetemen. Az önkormányzati tevékenysége idején nem az alperes által említett ..., hanem az ... volt kormányon.

Előadta, hogy a helyes megítélés szerint a „közbeszerzés rájuk lett kiírva” közlés sem minősülhet véleménynek. Vitatta azt az elsőfokú bírósági álláspontot, mely szerint az alperes mentesülhet a helyreigazítási kötelezettség alól, azon az alapon, hogy az ellenzék álláspontját közölte. A sajtószervnek akkor is helyreigazítási kötelezettsége van, ha híven idézi a riportalany nyilatkozatát. Nem lehet lényegtelen tévedés az sem, miszerint a 10 millió forintért kellett elvégezni az átvilágítást. A teljes szövegösszefüggést tekintve az alperesi közlés azt jelenti, hogy az önkormányzati pályázat kiírás nem felelt meg a jogszabályoknak.

Az alperesek eredménnyel nem tudták bizonyítani azon közlésük valóságát, miszerint „... és ... cége nyerte” a pályázatot, de ezt végül nem szavazták meg az önkormányzati bizottságban. A hozzáférhető adatok alapján egyértelmű, hogy a pályázat nyertese a ..., melyhez sem neki, sem férjének nincs köze.

Azt a közlést, mely szerint a kancellár nem rendelkezik képesítéssel nem lehet máshogy értelmezni, mint úgy, hogy a kancellárnak egyáltalán nincs semmiféle képesítése, ami nem felel meg a valóságnak. Téves továbbá az az álláspont is, hogy ez a szövegrész is véleménynyilvánítást tartalmaz. A pozíció betöltéséhez nem volt feltétel a könyvelői képesítés, ez a pályázati kiírásból is egyértelműen következtethető.

Az I. és II. rendű alperesek fellebbezésükben az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és a felperes keresetének, a felperesnek mint kancellária jelöltnek az inkompetenciájára vonatkozó rész tekintetében való elutasítását kérték.

Az alperesek az elsőfokú bíróság által elrendelt helyreigazítás szövegéhez képest kiemelték, hogy a cikk egyértelműen úgy fogalmaz, hogy a meghallgatáson jelent volt diákok és tanárok szerint tett tanúbizonyságot inkompetenciájáról. A szöveg egyértelmű utalása is az, hogy ez a nyilatkozat véleménynyilvánításként, értékelésként, bírálatként jelent meg, így ez önmagában nem lehet sajtóhelyreigazítás alapja.

A felperesi fellebbezés alaptalan, míg az alperesi fellebbezés részben alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság döntését csak a fellebbezésekkel érintett részben bírálhatta felül a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján.

A Fővárosi Ítéltábla túlnyomórészt egyetértett az elsőfokú bíróság állásfoglalásával, kisebb részben azonban nem, ezért az ítéletet részben megváltoztatta a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése szerint.

A jogvita elbírálása szempontjából irányadó Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállításai valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

A felperesi fellebbezéssel ellentétben a sérelmezett írásnak nem volt olyan konkrét közlése és a szöveggörnyezetből sem lehetett arra következtetni, hogy a szerző úgy állította be a felperest, mint aki semmifajta képesítéssel nem rendelkezik. Nem volt továbbá olyan állítása a cikknek, hogy pályázati feltétel volt az egyetemi kancellári poszt betöltéséhez a könyvvizsgálói, mérlegképes könyvelői képesítés. Az írás csak a gazdasági szaktudás hiányát emelte ki, amit a kancellári tisztt betöltéséhez elengedhetetlennek vélt. E tekintetben fejtette ki az álláspontját utalva arra is, hogy éppen a gazdasági feladatok ellátására hivatott kancellár mellé szükséges lenne egy gazdasági igazgató is.

Helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor gazdasági területen szerzett tapasztalatok hiányát véleménynek minősítette. Egy személy bizonyos képzettsége és tapasztalata által megszerzett ismeretek birtokában végzett tevékenységével összefüggésben, az ezen a területen való gyakorlatát a bizonyosság szintjén nem lehetséges meghatározni, arról kizárólag értékelést lehet adni. Az elsőfokú bíróság megfelelően minősítette a gazdasági területen szerzett gyakorlat hiányával kapcsolatos nyilatkozatot véleménynek, mint amellyel szemben nincs helye helyreigazításnak. A felperesnek a „gyakorlat” és „jártasság” etimológiai elemzésével kapcsolatos előadásával kapcsolatosan a másodfokú bíróság arra mutat rá, hogy a két fogalom között van átjárás, ugyanis egy „gyakorlat” megszerzésében mindenképpen szerepe van az adott területen megvalósított „jártasságnak.” A felperes esetében is lehetséges bizonyos gazdasági területen tényszerűen végzett tevékenységet olyan gyakorlatnak minősíteni, mint amely nem elégséges.

Ugyanezen okok miatt minősül véleménynek a jogi tapasztalatoknak a ...ben, illetve az általa vezetett önkormányzatokban való megszerzésére vonatkozó közlés. Tény, hogy a felperes szerzett jogi tapasztalatokat ebben az időszakban, amelyet az alperes a „szakmai aggályok” között tüntette fel. Helyesen utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy az alperes ezt a felperessel szembeni kritikaként fogalmazta meg.

A cikk megszövegezéséből teljesen egyértelmű volt, hogy a közbeszerzési pályázat végső és kihirdetett győztese nem a felperessel összefüggésbe hozott ... volt. A csatolt bizonyítékok szerint a ... pályázatával kapcsolatban már szerződés-tervezet készült, ami arra mutat, hogy az önkormányzat részéről korábban készség mutatkozott a társasággal való szerződéskötésre. Szerepelt az írásban az is, hogy ellenzéki tiltakozásra nem szavazták meg a nevezett céggel való üzletkötést. Ebből következően pedig olyan tartalmú állítása nem volt az alperesnek, mely szerint a felperessel is kapcsolatba hozható ... nyerte volna a közbeszerzést.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az a közlés, mely szerint a cégre írták ki a pályázatot véleménynyilvánítás, mégpedig abból a tényből levont következtetésként, hogy a másik két cég szokatlan módon 10 millió forint feletti ajánlatot tett. A pályázati összeg megjelölésének a felperesi fellebbezéstől eltérően nem volt semmiféle olyan tartalma, hogy a pályázat a felperessel is összefüggésbe hozható törvénytelen eljárás. Az összeg megjelölésének csak abból a szempontból volt jelentősége, hogy melyik pályázó, milyen ajánlatot tett.

A felperes kancellária előtti meghallgatásával összefüggésben alapos volt az alperesi fellebbezés annyiban, hogy a „kancellárjelölt inkompetenciájáról tett tanúbizonyságot” közlés véleménynyilvánítás, függetlenül attól, hogy e tekintetben volt-e bizonyítás az eljárásban arra nézve, hogy a jelenlévő diákok, illetőleg tanárok előtt mi hangzott el a felperes részéről. Ezen nyilatkozatok beszerzése nélkül is egy adott pozíció betöltésével kapcsolatos meghallgatáson elmondottak minősítését jelenti az, hogy az illető inkompetens-e vagy sem. Az alperesi fellebbezés eredményeként az elrendelt helyreigazítás szövegéből a másodfokú bíróság ezt a részt mellőzte és e nélkül állapította meg a helyreigazítás vonatkozó részét.

A gazdasági ügyek és problémák ismerete azonban objektív módon ellenőrizhető olyan információ, melyet a felperes korabeli nyilatkozata alapján lehetséges megállapítani. Ez ugyanis tényszerűségi kérdés, nem pedig minősítése az adott ismerteknek, illetve az elhangzottaknak, és az alperesi fellebbezés ezt szövegrészt nem érintette.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján úgy határozott, hogy a peres felek a költségeiket maguk viseljék.

A felek kötelesek viselni a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint.

Budapest, 2016. január 14.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k.
előadó bíró

Dr. Hercsik Zita s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő